

Orosháza, 1912. február 7. – Budapest, 1971. január 3.

Apja szegényparaszt volt, az első világháborúban eltűnt, Elemi és polgári iskolába Orosházán járt, majd 1931-ben Kiskunfélegyházán elvégezte a tanítóképzőt. Tanítói oklevél birtokában szülőhelye evangélikus elemi iskolájában kapott állást, majd 1941-ben a budapesti Váci úti iskolában helyettes napidíjas tanító lett. 1933-ban, egy illegális diákszervezkedésben való részvétele miatt letartóztatták, két hónapig vizsgálati fogságban tartották, majd kiengedése után hosszú ideig rendőrségi felügyelet alatt állt. 1945 tavaszán belépett a Nemzeti Parasztpártba, áprilistól júliusig Esztergom–Komárom vármegye főispánja volt, majd 1946 februárjáig országos vidéki rendőrfőkapitány. 1946 márciusában a NPP országos nagyválasztmányi ülésén a megszervezett közigazgatási osztály, majd 1947 májusától a szervezési osztály vezetésével bízták meg. Erdei Ferenc híveként az MKP-val való szoros kapcsolat politikáját szorgalmazta. 1946. november 4-én a NPP politikai bizottságának, majd az országos vezetőségnek lett tagja. 1947. április 24-étől a pártközpontot képviselte a NPP kormánypolitikai bizottságában. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon a Veszprém vármegyei választókerületből került be a törvényhozásba, 1947. október 21-én megválasztották a honvédelmi bizottság elnökének. Parlamenti mandátumáról és minden pártfunkciójáról 1948. november 17-én mondott le, mert hivatásos katonatiszt lett. 1948-1949-ben főtisztai iskolát végzett, majd 1949 májusában ezredparancsnoknak nevezeték ki. Ugyanabban az évben a Magyar Dolgozók Pártja tagja lett. Gyors előléptetések után, 1952-ben, vezérőrnagyi rangban a vezérkari főnök helyettese, majd 1953. augusztus 11. és 1954. november 22. között vezérkari főnök. 1953. május 17-én Szabolcs-Szatmár megye országgyűlési képviselőjének választották meg. 1954 novemberében a moszkvai Vorosilov Katonai Akadémia hallgatója lett, ahonnan 1956. október 29-én érkezett haza. 1956. november 1-jétől a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia kinevezett parancsnoka. 1956. november 4. után letette a tiszti hűségesküt, belépett az MSZMP-be. 1957. februárban nyugdíjazták a Magyar Néphadseregéből. Előbb Szabolcs-Szatmár megyében pártszervező volt, majd 1959-től az újságírás és a könyvkiadás területén dolgozott. 1959-1960-ban a Magyar Nemzet szerkesztőbizottság tagja, később a Szabad Föld, 1962-től a Kossuth Könyvkiadó felelős szerkesztője és a Magyar Rádió külső munkatársa. 1963 és 1969 között a Béke és Szocializmus című folyóirat főszerkesztője volt, majd nyugdíjba vonult. 1967-től haláláig a XII. kerületben tanácstag volt.